

I *Det Ækle* belyses begrebet 'ækel' fra forskellige fagprofessionelle perspektiver. Bogen er et forsøg på at folde begrebet ud og se, hvad 'ækel' kan betyde, hvad det kan gøre ved os selv eller andre, dets formål og virkning. *Det Ækle* favner bredt, da bogen kommer ind på det ækle i sammenhæng med etik, arbejdsliv ift. arbejdet med mennesker samt ledelse, tortur og mord, sociale relationer og gruppeadfærd, kroppen og dens udvikling, seksuelle overgreb og musik. På denne måde opnår redaktørerne ærindet med bogen: at brede 'det ækle' ud, åbne op for forståelsen af udtrykket og hvordan, det kan virke som analyseperspektiv i relation til forskellige fagprofessioner. Dette kan dog siges kun at opnås til dels, da læseren kan sidde med en oplevelse af, at de forskellige kapitler egentlig siger lidt det samme, trods inddragelse af forskellige fagprofessionelle perspektiver – dette i sig selv kan selvfølgelig også opleves som interessant.

Bogen er på en måde undersøgende og eksperimenterende med begrebet 'ækel' via forsøget på at se det i forskellige sammenhænge. Filosofi, organisationspsykologi, religionsvidenskab, retorik og biologi er nogle af de fagområder, der er repræsenteret i *Det Ækle*. I dette forsøg kan der være en risiko for at blive ukonkret samt, at der søges at få mere ud af begrebet, end hvad der nødvendigvis giver mening.

Bogens kapitler er af forskellig kvalitet ift. afgræsning, definition og behandling af 'det ækle'. Som læser sad jeg indimellem med spørgsmål til præsentationen af studier og studiernes kvalitet. Denne oplevelse af utydelighed kan måske ses som en manifestation af det, bogen lige præcis behandler – oplevelsen af noget grænseløst, noget, der vækker ubehag og samtidig nysgerrighed. Uddrag fra bogens indledning:

"Frem for alt markerer det ækle dermed en form for grænseland – noget, der er uafgjort. Det ækle er netop hverken koldt eller varmt, det er klamt. Vi kan ikke rigtig få fat på det og heller ikke bedømme, om det egentlig ligger i objektet eller i øjet, der ser."

På en måde bliver bogen altså i sig selv et sted, hvor det ækle kommer til udtryk, da læseren kan have svært ved at indfange det. Bogens redaktører lægger da også ud med i *Forord og læseanvisning* at fortælle, at der er truffet et bevidst valg om ikke at have en klar, fastlåst definition af hvad, der er ækelt. Det kan for læseren blive en bog, som ikke er 'rar' at læse. Til gengæld kan det være utrolig interessant, hvordan man som læser kan opleve afskyen og væmmelsen, mens man læser eksempler og beskrivelser af ækelheder gennem bogen.

Det ækle og dets dobbeltsidighed med både afsky og tiltrækning tilstede samtidig, som det beskrives i *Det Ækle*, oplevede jeg på kunstmuseet ARoS i Aarhus ved en udstilling i Intermezzoserien af Jake og Dinos Chapman. I udstillingen skildres et krigsorgie, som vækker væmmelse med de meget detaljerede, små skeletter, korsfæstninger etc. Trods væmmelsen oplevede jeg mig som beskuer draget. Jeg oplevede, at jeg nærmest ikke kunne lade være at studere de scenarier, der udspillede sig i massevis inde bag glasset.

Læsere med interesse for ækelheder, væmmelse og afsky – eller mere overordnet noget, der kan vække ubehagelige oplevelser, men ikke nødvendigvis entydigt er ubehageligt eller dårligt – kan med fordel give sig i kast med bogen. Med bogen tilbydes ikke en udtømmende, grundig fremstilling af begrebet ækel, hvilket heller ikke har været redaktørernes hensigt, men nærmere en viden om arenaer, hvor det ækle kan findes.

Af Cecilie Katarina Falk, psykolog

